

תת"ע 22920/07 - סרגיי אשובה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 22920-07 מ.י. ענף תנועה ת"א נ' אשובה
תיק חיצוני: 27200542242

בפני	כב' השופט דן סעדון
מבקש	סרגיי אשובה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לחישוב פסילה.

1. נגד המבקש נוהלו הליכים שלא בפניו ובמסגרתם נגזר עליו עונש פסילה. לטענת המבקש, זה שנים הוא אינו אחוז ברישיון נהיגה וביום 25.12.13 הפקיד המבקש את רישיונו בבית משפט זה במסגרת תיק 771/07. מבירור שנערך עולה כי מניין תקופות הפסילה שהוטלו על המבקש מעולם לא החל להימנעות שכן אין חולק כי רישיון נהיגה או חלף רישיון מעולם לא הופקד על ידי המבקש במי מתיקו. נוכח מצבו הכלכלי והרפואי הקשה עותר המבקש לעדכן את מניין ימי הפסילות שהוטלו על המבקש כך שזה יחושב החל ממועד הפקדת רישיונו בתיק 771/07 היינו מיום 25.12.13.

2. המשיבה מתנגדת לבקשה ממספר טעמים. ראשית, נטען כי הסמכות לחישוב הפסילה נתונה כיום למשרד הרישוי ולא לבית המשפט. שנית, נקבע כי על המבקש מוטלת הייתה חובה להפקיד את רישיונו בכל תיק ותיק בו נפסל ואין הוא יוצא ידי חובה בהפקדת הרישיון בתיק אחד בלבד תוך ייחוס מניין הפסילה באותו תיק גם ליתר הפסילות שנגזרו עליו. עוד נאמר כי לא ניתן להתייחס לפסקי הדין הישנים אליהם מכוון המבקש בבקשתו מבלי לצרף לבקשה תע"צ של משרד הרישוי, כנדרש.

דין והכרעה

3. לטעמי דין בקשה זו להידחות הן מטעמי סמכות והן מטעמי מהות ואפרט. בהיבט של הסמכות לדון בבקשה זו

קובעת ההלכה בבש"פ 9075/12 בעניין **ג'אבר** כי הסמכות לערוך חישוב פסילה נתונה למשרד הרישוי ולא לבית המשפט. משכך, נעדר בית משפט זה סמכות להידרש לבקשה. למעשה, די היה בכך על מנת לסיים את הדיון בבקשה. מעבר לנדרש, ועיצומו של עניין אפנה לתקנה 557 (ה) לתקנות התעבורה הקובעת כי מקום בו נפסל נהג לנהיגה והפקיד רישיונו ולאחר מכן נפסל שוב וחלה חובה לשוב ולהפקיד רישיונו בעקבות הפסילה הנוספת, נדרש הנהג להמציא לרשות אישור על הפקדת הרישיון **"ומרוץ תקופת הפסילה הנוספת לא יתחיל לפני שהמציא את האישור כאמור."** במלים אחרות, ולענייננו, במקרה זה היה המבקש צריך לא רק להפקיד רישיונו בתיק אחד בו נפסל אלא היה הוא חייב - על מנת שמירוץ הפסילה יחל גם ביתר תיקיו - להפקיד אישור על הפקדת הרישיון בכל תיק ותיק בו הוטלה עליו פסילה. משאין טענה כי המבקש עשה כן, אינני סבור כי ניתן לקבל את הבקשה גם אילו הייתי מוסמך לדון בה. אכן, תקנה 557 (ה) נכנסה לתוקפה מיום 30.3.11 אולם הפסיקה שעסקה בתקנה קבעה כי זו באה לצורך הבהרת המצב החוקי הקיים ממילא לאור הלכת בית המשפט העליון (השווה ודוק: (רע"פ 8317/10 **מאיר כהן נ' מדינת ישראל**, [מיום 8.2.11])

4. לאור כל האמור אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ט' אייר תשע"ה, 28 אפריל 2015, בהעדר
הצדדים.